

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๗๓)

เรื่อง กำหนดลักษณะ และเงื่อนไขค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณ
มูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา ๗๙ (๔) แห่งประมวลรัชฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๔) แห่งประมวลรัชฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ อธิบดีกรมสรรพากรโดย
อนุมติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กำหนดลักษณะ และเงื่อนไขค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวม
มูลค่าของฐานภาษี ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๔/๑) ของข้อ ๒ ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๔๐) เรื่อง กำหนดลักษณะ และเงื่อนไขค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวม
คำนวณมูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา ๗๙ (๔) แห่งประมวลรัชฎากร ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๔
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๑๑) เรื่อง กำหนด
ลักษณะ และเงื่อนไขค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา ๗๙ (๔) แห่ง^๔
ประมวลรัชฎากร ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

“(๑๔/๑) มูลค่าของทองรูปพรรณที่ขายซึ่งผู้ขายฝากใช้สิทธิ์ได้ทรัพย์สินคืนภายใต้เวลา
ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือภายใต้กฎหมายกำหนด เป็นจำนวนเท่ากับราคายางฝากที่กำหนดไว้ใน
สัญญา ทั้งนี้ เนพาะผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายทองรูปพรรณ ซึ่งมีใบอนุญาตค้าของเก่า
ตามกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่า

หากมีได้กำหนดราคาขายฝากไว้ มูลค่าของทองรูปพรรณที่ขายฝากตามวรรคหนึ่งให้เป็น^๕
จำนวนเท่ากับร้อยละ ๘๕ ของราคานิ่งที่กำหนดไว้ตามสัญญาขายฝาก

สินได้ คือ จำนวนเงินที่ผู้ขายฝากหรือผู้มีสิทธิ์ได้ตามกฎหมาย จะต้องนำมาชำระให้แก่
ผู้ซื้อหรือผู้มีหน้าที่รับได้ เมื่อมาใช้สิทธิ์ได้ทรัพย์สินนั้น

ทองรูปพรรณตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า ทองคำที่ทำสำเร็จเป็นเครื่องประดับกาย
เครื่องแต่งกาย ของชำร่วย หรือสิ่งของต่างๆ ที่มีไว้เพื่อโชว์ ทั้งนี้ ต้องไม่มีอัญมณีประกอบอยู่ด้วย และ
หมายความรวมถึงนาฬิกาที่สามารถคำนวณราคารับซื้อคืนได้ตามส่วนของราคากลางรูปพรรณที่สมาคม
ค้าทองคำประกาศรับซื้อคืน”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายประสองค์ พูนธเนศ)

อธิบดีกรมสาธารณสุข